

neje, so by so won steho wuschmatacz moł, kiba so by so nakasat, wobrocził, te Słowa horjewsal, a tak psches Słowo a Wotkasanje wot Njehow wotwjajany byl. Tak renje troschtuje nasch luby Knes Krystus swoju Zyrkej, we kotrejz to Posnacze a

Wuśnacze je. Boh daj nam swoju Radu, so bychmy we tajkim Posnaczu hacz do Konza sdzerzeni a wjezcznje sbožni byli psches Krystusa, nascheho lubeho Knesa, Hamen!

Na Domapytanje swjateje Marije.

Gjekaj psched swjetnej Hordosju,
 Za pschinese cze Mesboju.
 Boh Hordym napschecziwo stej,
 D tehodla so ponižej! Hamen!

D swjaty Kneze Jesom Kryscheze, twoje Słowo dzerzi mojej Wutrobi prjotk twoje krasne Skutki. Ty sy nas swojim Sadzerzenjom schudjom wuczil, kak so tejj my we naschim Žiwenu sadzerzeč dyrbymy. Schitko to, sejinz ty smolom wot Spoczatka sy czinicz mje!, bloschezi so jašnje srjanymi Heremplami, kotrejz nas wucza, kak so tejj my sadzerzeč dyrbymy, jeli so twoji a tebi a twojemu Wotzej spodobni Wuczomnizy bycz zemy. Daj schak, - so bychmy so ktaikemu sbožnemu Słowu srytej Wutrobu dzerzeli, jo prawje wopomnili, jemu slynje wjerili, swoje Žiwenje poljepšowali a dostojne Płody pschinesli! Wubudž nas tehodla, o swjerny Sbožniko, so bychmy na ton krasny Herempel Marije, twojeje Maczerje, kedžbowali, kotruž ty jeje Poniznosze dla wuswolil sy. Ty zyl schak psches twoju Radu teho stareho Czloweka we nas moricz, kotryž so stajnje we nas schjeri a naduwa, a slutymi hordymi Wyllemi wofoto khodzi: Ach wucz nas wopomnicz, kak derje so tebi Poniznosz spodoba, a kak krasnje ty Mariju jeje Poniznosze dla wosche schittlich žonskich posbjemyl, a czezil sy, so so ty sam, ton do Wjezcznosze swjaty Boh, we jejnym Žiwoczi Czlowlak sejinil sy. O Kneze Božo, schto smy my hubeny Proch a semske Waczki, so my wewschittlich Schtantach so tak hordžimy. Daj nam tu Łyposz tajkeho kniczomneho Žiwjenja derje sposnacž, sdzerž nas pschi prawej Poniznoszi, swor we nas nowu czistu a sprawnu Wutrobu. Nech nasche Žiwenje we Pokořnoszi, a Bohabojoszi wedjemy. Nech so schitkeje Nepotšwosze, a nehanibiteho Sadzerzenja we Słowach a we Skuttach sdalujemy! Nech na Heremplje tych twojich kedžbujemy a wopomnimy, kak krasna Pycha to sa nas je, so po tajkim Snamenju sadzerzeč. Daj tejj nam njek twoju Radu ktwojemu Słowu, so bychmy teho dowedzeni byli, sa to prosymy tebe we nutrynym a, Boh daj, wjerjazym Wotze naschu, dyž najpredy spjewali smy zc.

Szenje na Domapytanje swjateje Marije, Łuk. 1. v. 39 — 56.

Marija pak postanu we tych Dujach, a dzjesche spjeschnje po Horach Mjestu Judowemu. A pschindze do Doma Zachariašoweho a postrowišche Hilzu. A poda so, jako Hilza Marine Postrowenje blyšesche, poskoczi to Džeczatko we jejnym Žiwoczi. A Hilza bu se swjatym Duchom napelnena, a sawola swulkim Łošom a dzjesche: Božonowana sy ty beš tymi Žonskimi, a požonowany je ton Płod twojeho Žiwota. A swotkal mi to, so ta Macz mojeho Knesa kěmni pschindze? Pschetož, jako ja ton Łoš twojeho Postrowenja blyšach, poskoczi to Džeczatko s Wěšelom we mojim Žiwoczi. A sbožna sy ty, kiž sy wjerila, pschetož wono budže dokonjane, schtož czi prajene je wot teho Knesa. A Marija dzjesche: Moja Duscha posbjehuje teho Knesa, a moj Duch so wěšeli we Bohu mojim Sbožniku. Pschetož won je na swoju hubenu Džowku poladał: Łaj, wot njek budza me ja sbožnu kwalicz schitke Narodny. Pschetož won je wulke Wjezy namni sejinil, kiž mozny a kotrehož Měno swjate je. A jeho Ssmjelnosz traje wot jeneho Naroda kdruhemu pschi tych, kotřiž so jeho boja. Won wopokasuje Młoz se swojim Ramenjom, a roščjeri tych,